

עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ חוֹרְשִׁים, דְּהֵיִינוּ שְׁעִי"כ כְּבִיכּוֹל נַעֲשֶׂה חֲרִישָׁה וּפָגַם בְּשִׁכְנָהּ. וְשִׁכְנָתָא
 תַּתָּאָה אִיהִי פָּרָה אֲדָמָה מִסְטָרָא דְגְבוּרָה וְהִנֵּה הַשְׁכִּינָה
 הַתַּחְתּוֹנָה מַלְכוּת נִקְרָא פָּרָה אֲדוּמָה מִצַּד הַגְבוּרָה. תְּמִימָה, מִסְטָרָא
 דְּחֶסֶד, דְּאִיהִי דְרָגָא דְאַבְרָהָם, דְּאֶתְמַר בִּיהִי (בְּרֵאשִׁית יז)
 הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהִיא תָּמִים וְהִיא נִקְרָאת תְּמִימָה מִצַּד הַחֶסֶד, הַנִּקְרָא תָּמִים
 מֵאֲחֵר שֶׁהוּא מִצַּד מִדְּרַגַּת אַבְרָהָם שְׁנֵאמַר בּוֹ 'הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהִיא תָּמִים'. אֲשֶׁר אֵין
 בָּהּ מוֹם, מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְהִיא נִקְרָאת 'אֲשֶׁר אֵין
 בָּהּ מוֹם' מִצַּד הָעִמּוּד הָאֲמִצְעִי ת"ת, דְּהֵיִינוּ כֶּשֶׁם שֶׁמִּצַּד יַעֲקֹב הַחֲתוּם בַּת"ת נֵאמַר בּוֹ 'אִישׁ
 תָּם', אַז גַּם בַּחֲנִינָת 'אֵין בָּהּ מוֹם' הוּא מִצַּד הַת"ת (דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר). אֲשֶׁר לֹא עָלָה
 עָלֶיהָ עוֹל, מִסְטָרָא דְשִׁכְנָתָא עֲלָאָה דְאִיהִי חִירוֹ
 דְּכָלָא, בְּאַתָּר דְּאִיהִי שְׁלֵטָא (בְּמִדְבָּר א) וְהִזֵּר הַקָּרֵב יוֹמֵת
 וְנֵמָה שְׁנֵאמַר עַל הַשְׁכִּינָה 'אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל' הוּא מִצַּד הַשְׁכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה בֵּינָה שֶׁאֵין
 עָלֶיהָ עוֹל, מֵאֲחֵר שְׁבָה הוּא סוּד הַחִירוֹת, וְלִכְן בְּמִקּוֹם שֶׁהִבִּינָה שׁוֹלֵטת נֵאמַר 'וְהִזֵּר הַקָּרֵב
 יוֹמֵת', לִית רִשׁוֹ לְסִטְרָא אַחֲרָא לְשִׁלְטָאָה, לֹא שְׁטָן, וְלֹא
 מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֹאךְ הַמּוֹת, דְּאֵינּוֹן מִסְטָרָא דְגִיּוֹהֶנָם
 וּמִשּׁוּם כֵּךְ בִּשְׁבַת אֵין רִשׁוֹת לִסְט"א לְשִׁלוֹט וְלֹא לְשִׁטָּן וְלֹא לְמִשְׁחִית וְלֹא לְמַלְאךְ הַמּוֹת
 שֶׁהֵם מִצַּד הַגִּיּוֹהֶנָם, מֵאֲחֵר שֶׁאֵין שׁוֹלֵט אֹר הִבִּינָה שְׁבָה נֵאמַר 'וְהִזֵּר הַקָּרֵב יוֹמֵת'.

בשבת לא אומרים והוא רחום כיון שהקלי' כבר התבטלו

וּבְגִין דָּא, בְּיוֹמֵין דְּחול, אֲמַרִין יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) **וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפוּ**

וְגו' ומשום כך בימות החול אומרים ישראל והוא רחום וגו', דהיינו שעי"כ מכניעים את

ד' הקלי' של עון משחית אף וחימה. **בְּגִין דְּבְיוֹמֵין דְּחול, שְׂכִינְתָּא**

תַּתָּא אַתְּלַבֶּשֶׁת בְּאַלִין קְלַפִין דְּמִיתָה דְּדִינָא והוא בגלל

שבימות החול, השכינה התחתונה מלכות היא מלובשת באלו הד' קלי' שמשם נפעל המיתה

והדין. **וּבְשַׁבַּת אַתְּפִשְׁט מְנִיָּהּ, בְּגִין דְּאִילָנָא דְּחַיִּי**

דְּאִיהוּ בֶן יִ"ה, יו"ו, אַתְחַבֵּר בְּה"א אמנם בשבת השכינה מתפשטת

מאלו הקלי', מאחר שאז עץ החיים ז"א משפיעה בה, כי אז ז"א שהוא סוד אות ו' שהוא בן

או"א הנקראים י"ה הוא סוד יו"ו, ובשבת הוא מתחבר עם אות ה"א דמלכות ומשפיע בה

ועי"כ היא מתפשטת מאחיזת הקלי'. **בְּהִוָּא זְמַנָּא נִיחָא אֲשֶׁתִּכְחַת**

לְה"א, וְכָל מַה דְּאִיהוּ תַּחוּתָהּ, וְלֹא צָרִיד לְמִימַר בִּיה

וְהוּא רַחוּם ולכן באותו הזמן נמצא המנוחה בזו האות ה"א שהיא המלכות, ועי"כ

נשפע שפע המנוחה לכל הכוחות שתחתיה, ומשום כך לא צריך לומר בשבת והוא רחום,

מכיון שבכח השפע שנשפע לשכינה אותם הקלי' התבטלו ולא צריך לומר והוא רחום בכדי

להכניעם, ואדרבה האומר והוא רחום בשבת כביכול הוא מחלל את כבוד השכינה בזה שאין

בכוחה להכניע את הקלי'. **וּמֵאֵן אֵינּוֹן** (ס"א תַּחוּתָהּ [קעג]) **תַּחוּת י'** ומי הם

אור הרשב"י

[קעג] כן הוא גירסת המפרשים.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שאר הכוחות שתחת השכינה. **יִשְׂרָאֵל. וְכָל אֶתֶר יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּפְּחִין, נְטִירוֹ אֲשֶׁתֶּכָּח וְנִיחָא** אלא הם ישראל שהמלכות משפיעה להם בשבת את שפע המנוחה, ולכן בכל מקום שישראל מצויים, נמצא שם מנוחה ושמירה מהמלכות הפורסת סוכת שלום על ישראל.

החורש ועושה גומות בשבת כביכול עושה גומות ופגמים בשכינה **וּבְגִין דָּא, אָסוּר לְמַחֲרֵשׁ בְּאַרְעָא, וְלְמַעַבְדַּ בִּיה גּוּמּוֹת, דְּהוּי כְּאִילוּ עֶבֶד פְּגִימוֹ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא** ומשום כך אסור לחרוש בארץ בשבת ולעשות בקרקע גומות, מאחר שכביכול הוא עושה גומות ופגמים בשכינה שהיא סוד הארץ שקדושתה מתפשטת למטה. **וְאָסוּר לְאַשְׁתַּמֶּשָׂא בְּכֵלִים דְּאַרְעָא בְּשַׁבָּת. וְאַפִּילוּ לְטַלְטַל אֲבָן. וְלֹא מִיַּדִּי, אֲלֹא כְּלִי בְּעֶלְמָא** ולכן אסור גם להשתמש בכלי לצורך עבודת הארץ בשבת, מאחר שבשבת מתפשט אור המלכות אפילו בפרטים התחתונים, ולכן אסור כל מה שנכלל בט"ל מלאכות ופרטיהם ומיניהם ותולדותיהם, ומשום כך אפילו לטלטל אבן בשבת אסור וכן אסור לטלטל כל שאר כלי מוקצה, אלא רק כלי שמלאכתו להיתר (רמ"ק). **דִּיהוּי נִיחָא לוֹן בְּזֻכּוֹ דְּשְׂכִינְתָּא דְּאַתְקַרִּיאַת אֲבָנָא** כי הנה בשבת צריך שיהיה לישראל מנוחה בזכות השכינה הנקראת אבן, דהיינו שאז אות ו"ו דשם ב"ן נעשה וא"ו ועי"כ היא שם אב"ן, **דְּכְתִיב בִּיה (בראשית כח) וְהָאֲבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה, בְּעִלּוֹתָא. עֲמִידָה אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל, דְּבְגִינָה אִית**

לֹאן קְיוּמָא בְּעֶלְמָא וכמש"כ 'והאבן הזאת אשר שמתי מצבה', דהיינו שזו המלכות הנקראת אבן היא בסוד מצבה וקיום לישראל, כי הגה בתפילה זו המלכות היא מציבה ועמידה לישראל, ומשום כך יש קיום לישראל בניה בעולם. וְעָלֶיהָ אֶת־מֶר, (בראשית מט) מִשָּׁם רָעָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל ולכן נאמר על השכינה משם 'רועה אבן ישראל', דהיינו שהשכינה היא סוד אב"ן לז"א הנקרא ישראל. (זכריה ג) עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינַיִם וכן נאמר עליה על 'אבן אחת שבעה עינים', דהיינו שזו המלכות הנקראת אבן היא נקשרת למעלה עם שבעת הספירות שמעליה הנקראים שבעה עינים (יהל אור), (תהלים קיח) אֶבֶן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים וכן נאמר עליה 'אבן מאסו הבונים', דהיינו שבשבת המלכות הנקראת אבן עולה לביתה ואז היא נהיית ראש פינה (רמ"ק).

ישראל צריכים להזהר בשבת שלא להכניס את כוחות הטומאה לגבול הקדושה וּבְגִין דָּא (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדִרְתָּם בְּרִית עוֹלָם ומשום כך נאמר ושמרו בני ישראל וגו'. צָרִיךְ לְנִטְרָא לָהּ בְּדִירְתָם, דְּלֹא יִפְקֹון מִרְשׁוֹת הַיַּחֲדָד לְרִשׁוֹת הָרַבִּים דהיינו שנאמר 'לדרתם' חסר אות ו' להורות שצריכים ישראל לשמור את השבת בדירתם, ולהיזהר שלא לטלטל חפץ מרשות היחיד לרשות הרבים. וְהָאִי אִיהוּ דְּאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין, יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים שָׁהֵן (דף רמ"ד ע"א) אַרְבַּע, הוּצָאָה מִרְשׁוֹת לְרִשׁוֹת, וְהַכְּנָסָה נָמִי יְצִיאָה קָרִי לָהּ